

Wymagania edukacyjne na poszczególne oceny wynikające z realizacji programu nauczania w oparciu o podręcznik do religii wydawnictwa Święty Wojciech „Pan Jezus jest naszym życiem” dla klasy czwartej szkoły podstawowej.

Wersja – 36 jednostek lekcyjnych

Przedmiot: religia

Program – AZ-1-01/18 Numer podręcznika: AZ-14-01/18-PO-6/23, zatwierdzenie z dnia 5 kwietnia 2023 r.

Zasady oceniania (zgodne w wytycznymi Komisji Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski z 2008 r.):

Ocenianiu nie podlegają praktyki religijne.

Oceny z religii są jawne dla ucznia i jego rodziców/prawnych opiekunów.

Oceny z religii ustala się w stopniach w zakresie skali od 1 do 6.

Nauczyciel ocenia pamięciowe opanowanie modlitw.

Obszary oceniania

Ponieważ najważniejszym zadaniem nauczyciela jest spowodowanie samodzielnego uczenia się uczniów, przebieg zajęć powinien aktywizować uczących się do podejmowania działań mających na celu zdobywanie wiedzy oraz samodzielnego i twórczego wykorzystywania tego, co przyswoili. Dlatego też niezwykle ważnym obszarem jest oceniania aktywności uczniów na zajęciach oraz systematyczność w pracy na lekcji, w tym także prowadzenie i uzupełniania ćwiczeń będących integralną częścią podręcznika. Można przeprowadzać kartkówki określając zakres materiału.

Ogólne kryteria ocen z religii

Celujący

Uczeń:

spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą

aktywnie uczestniczy w zajęciach i systematycznie prowadzi ćwiczenia

wykonuje dodatkowe zadania dla chętnych

Bardzo dobry

Uczeń:

opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania

ma prawidłowo uzupełnione ćwiczenia w podręczniku

chętnie i systematycznie uczestniczy w zajęciach

jest aktywny na zajęciach

okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dobry

Uczeń:

opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania

ma dobrą umiejętność zastosowania zdobytej wiedzy

osiąga postępy podczas zajęć
jest chętny do pracy
okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dostateczny

Uczeń:
opanował wiedzę i umiejętności umożliwiające dalsze zdobywanie wiedzy,
w jego wiadomościach są wyraźne luki
wykazuje chęć do pracy na zajęciach
ma braki w wykonywaniu ćwiczeń
okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dopuszczający

Uczeń:
zdobyte wiadomości nie są wystarczające do uzyskania podstawowej wiedzy religijnej
niechętnie uczestniczy w zajęciach
wymaga pomocy przy wykonywaniu prostych zadań

Niedostateczny

Uczeń:
nie opanował podstawowych wiadomości i umiejętności określonych programem nauczania
notorycznie brak mu chęci do pracy i uczestniczenia w zajęciach

Szczegółowe wymagania edukacyjne na poszczególne oceny:

Rozdział	celujący	bardzo dobry	dobry	dostateczny	dopuszczający
Poznaję „Nowe przykazania Pana Jezusa	wyczerpująco wyjaśnia potrzebę skupienia i wyciszenia podczas słuchania słowa Bożego, aby móc poznawać naukę Pana Jezusa i żyć zgodnie z nią wskazuje osiem błogosławieństw jako drogę chrześcijanina do osiągnięcia szczęścia w życiu na ziemi i w niebie odkrywa, że osiągnięcie szczęścia wymaga od nas zaufania Panu Jezusowi i podjęcia trudu bycia Jego uczniem, analizuje tekst Łk 22,59–62, szczegółowo opisuje, kiedy realizujemy poszczególne błogosławieństwa w naszym życiu	wyjaśnia, że każda katecheza pogłębia jego więź z Jezusem, uzasadnia, że słuchanie słowa Bożego wymaga skupienia i wyciszenia, wymienia cechy człowieka ubogiego w duchu, odnosząc się do pierwszego błogosławieństwa, wylicza, co przeszkadza nam w osiągnięciu szczęścia, wyjaśnia, że niedostrzeganie, bagatelizowanie swoich grzechów i ich konsekwencji dla nas i dla innych to przeszkody dla życia drugim błogosławieństwem, odkrywa, że przeszkodą w wypełnianiu w życiu trzeciego błogosławieństwa jest wymuszanie na innych wypełniania naszych projekcji życiowych, traktowanie Pana Boga jako wykonawcy naszych życzeń, na przykładzie Jana Chrzciciela wskazuje cechy człowieka łaknącego i pragnącego sprawiedliwości, odkrywa, że człowiek szczęśliwy to ten, który jest czystego serca, nie ma w nim zła, żyje zgodnie z Bożymi przykazaniami, odkrywa, że przeszkodą we wprowadzaniu w życie błogosławieństwa związanego z pokojem jest egoizm, rządzi władzą, brak wrażliwości na krzywdę drugiego człowieka. odkrywa, że chęć dominowania nad drugim człowiekiem, odrzucanie tych, którzy są od nas lepsi lub poszkodowani przez los, stanowi przeszkodę w dążeniu do szczęścia wskazuje przeszkody utrudniające nam realizację poszczególnych błogosławieństw	tłumaczy znaczenie przypowieści o siewcy wyjaśnia znaczenie pojęć „katecheza”, „przypowieść”, „pielgrzym tłumaczy, że człowiek szczęśliwy to ten, który zaufa Panu Jezusowi wskazuje na mapie górę Błogosławieństw wskazuje na mapie Górę Synaj wymienia cechy faryzeusza i celnika z przypowieści Jezusa opisuje historię Piotra, który płacze z powodu swojego grzechu, określa ludzi cichych jako tych, którzy ufają Panu Bogu, wypełniają w swym życiu Jego wolę wsłuchując się w Słowo Boże, nie szukają poklasku, nie unoszą się gniewem, odkrywa, że tylko Bóg może sprawiedliwie osądzić człowieka, bo tylko On zna jego serce, odkrywa, że człowiek miłosierny okazuje aktywne współczucie drugiemu człowiekowi – dostrzega jego biedę i pomaga mu, czyli brak miłości do Boga i bliźniego, opisuje, jak powinniśmy wprowadzać pokój na świecie, w rodzinach, wśród rówieśników odkrywa, że szczęście człowieka wypływa z faktu wypełniania przykazania miłości Boga i bliźniego wskazuje możliwe powody odrzucenia w grupie rówieśniczej	opowiada przypowieść o siewcy, wskazuje na mapie Ziemię Świętą, wyjaśnia znaczenie pojęć „błogosławieni” i „chrześcijanin”, odkrywa, że nagrodą za bycie ubogim w duchu jest królestwo niebieskie już tu, na ziemi, i w życiu wiecznym wskazuje Górę Błogosławieństw jako miejsce żywej modlitwy pielgrzymów wyjaśnia dlaczego trzeba żałować za grzechy wskazuje Maryję jako Tę, która wypełniła w swym życiu błogosławieństwa, objaśnia, że zbyt często osądzamy innych, a samych siebie usprawiedliwiamy wskazuje na mapie Górę Błogosławieństw odkrywa, że przeszkodą w stawianiu się człowiekiem miłosiernym jest egoizm odkrywa, że przeszkodą do stawiania się człowiekiem czystego serca jest nasze zobojętnienie na Boże słowo i Jego przykazania oraz zachowania pełne fałszu wobec innych opowiada historię Świętego Szczepana, odkrywa, że każdy chrześcijanin jest wezwany przez Jezusa Chrystusa do życia ośmioma błogosławieństwami	formułuje modlitwę dziękczynną za przeżyte wakacje, wyjaśnia znaczenie symboli zawartych w przypowieści: siewcy, ziarno, miejsca, na które pada ziarno wyjaśnia, że ludzie, którzy się smucą z powodu braku miłości do Boga i drugiego człowieka, będą pocieszeni nazywa postawy, cechy Maryi jako cichej i pokornego serca wskazuje na mapie rzekę Jordan tłumaczy pojęcie miłosierdzia, wskazuje miłość do Boga i bliźniego jako podstawową motywację naszego postępowania odkrywa, że każdy chrześcijanin jest wezwany przez Jezusa Chrystusa do budowania pokoju między ludźmi, odkrywa, że Jezus wzywa nas do modlitwy za nieprzyjaciół, wymienia większość z ośmiu błogosławieństw

Przyjaźnię się z Panem Jezusem	wyjaśnia, że liturgia Kościoła jest dopełniana psalmami i innymi pieśniami w celu podkreślenia doniosłości czasu spotkania z Jezusem, wyraża naszą miłość i zaufanie do Boga	wyjaśnia, że Jezusa poznaje się poprzez udział w wydarzeniach roku liturgicznego, • stwierdza, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez rozmowę i systematyczne spotkania z Nim (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), podaje, że udział w Eucharystii, uczenie weselnej jest uprzywilejowanym spotkaniem z Chrystusem – Oblubieńcem	wyjaśnia, że każdy chrześcijanin jest zaproszony przez Jezusa Chrystusa do budowania pokoju między ludźmi wymienia dary, jakie otrzymujemy w czasie Eucharystii od Pana Jezusa – Oblubieńca	opisuje sposoby spotykania się z Jezusem (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), podaje, że podstawą przyjaźni z Jezusem jest wiara w Niego i zaufanie Mu	wymienia sposoby spotykania się z Jezusem (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), podaje, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez budowanie wspólnoty
Dziękuję za wszystko Panu Jezusowi	analizując treść prefacji tłumaczy dlaczego Eucharystia to dziękczynienie	wyjaśnia znaczenie słowa „wdzięczność”, wskazuje motywy wdzięczności na przykładzie trędowatego, określa powody wdzięczności i zmiany w postawach życiowych omawianych postaci biblijnych wymienia dary przyrodzone i nadprzyrodzone	wskazuje przykładowe powody okazywania wdzięczności, wymienia fakty z życia Wandy Błęńskiej wskazuje Boga jako dawcę wszelkich potrzebnych nam w życiu łask, odkrywa, że Bóg obdarowuje ludzi darami przyrodzonymi i nadprzyrodzonymi	uzasadnia wartość wdzięczności odkrywa, że modlitwa dziękczynna to sposób okazania wdzięczności Bogu za otrzymywane dary odkrywa, że wdzięczność Jezusowi uwidacznia się w zmianie sposobu życia, a także w zmianie w stosunku do Boga i bliźniego	odkrywa, że wdzięczność jest ważną cechą człowieczeństwa uzasadnia wartość wdzięczności w relacji z Bogiem wymienia różne dary, które otrzymuje od Boga
Katechezy okolicznościowe	podaje, że uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata obchodzimy w ostatnią niedzielę roku liturgicznego	na podstawie poznanych tekstów biblijnych stwierdza, że jesteśmy wezwani do budowania Królestwa Bożego na ziemi	na podstawie tekstów biblijnych wskazuje cechy królestwa Jezusa Króla	odkrywa, że Jezus w rozmowie z Piłatem mówi, że jest królem, ale Jego królestwo nie jest z tego świata	uzasadnia, że uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata obchodzimy w ostatnią niedzielę roku liturgicznego

Przepraszam Pana Jezusa	uzasadnia, że Bóg z miłości stworzył Jezusa i ludzi wyczerpująco wyjaśnia konieczność żałowania, naprawiania popełnionych błędów i zadośćuczynienia tym, których skrzywdziliśmy, aby Jezus odpuścił nam grzechy w sakramencie pokuty określa momenty Eucharystii, w których dokonuje się nasze pojednanie z Bogiem i ludźmi, wyjaśnia znaczenie frazy „brać krzyż na swe ramiona”	opowiada historię grzechu pierworodnego, odkrywa, że szatan okłamuje Adama i Ewę, chcąc oddalić ich od Boga, wskazuje Piotra jako wzór człowieka, który uznaje swą grzeszność, żałuje za grzech i ufa Bożej miłości, odkrywa, że grzech i jego konsekwencje niszczą naszą relację z Bogiem i ludźmi odkrywa, że Jezus wypełnia swą wolę względem Piotra mimo jego grzeszności wskazuje sposoby naprawiania popełnianych błędów wyjaśnia znaczenie przebaczenia udzielanego ludziom przez Boga za pośrednictwem Jezusa w sakramencie pokuty i pojednania. odkrywa, że spowiedź powszechna i znak pokoju to momenty na Eucharystii, podczas w których wyznajemy naszą grzeszność, okazujemy pragnienie pozostawania w jedności z Bogiem i drugim człowiekiem, na podstawie fragmentów z Ewangelii wskazuje Piotra jako tego, który uwierzył w słowa Jezusa o Bożym miłosierdziu	wymienia wypływające z grzechu zagrożenia dla dobra osobistego i wspólnotowego opisuje negatywne konsekwencje grzechu Adama i Ewy wobec Boga, siebie i ludzi wokół oraz następnych pokoleń nazywa Boga miłością, która przebacza wskazuje Piotra jako wzór człowieka, który uznaje swą grzeszność, żałuje za grzech i ufa Bożej miłości, wyjaśnia, że samo wyznanie grzechów w sakramencie pokuty i pojednania nie wystarczy – trzeba za nie żałować, naprawić je, zadośćuczynić tym, których skrzywdziliśmy odkrywa, że w wolności, jaką daje nam Bóg, człowiek sam dokonuje wyborów odróżnia grzech popełniony myślą od grzechu popełnionego słowem, uczynkiem oraz zaniedbaniem wskazuje cechy osoby modlącej się słowami modlitwy przebłagalnej	opisuje grzech jako stan nieprzyjaźni między Bogiem a człowiekiem odkrywa, że Adam i Ewa popełniają grzech nieposłuszeństwa wobec Boga odkrywa, że Jezus wypełnia swą wolę względem Piotra mimo jego grzeszności odkrywa, że grzech i jego konsekwencje niszczą naszą relację z Bogiem i ludźmi wyjaśnia, że Pan Bóg pragnie, abyśmy naprawiali swe błędy – grzechy wobec drugiego człowieka wskazuje Jezusa jako Tego, który przychodzi leczyć grzeszników układa tekst modlitwy przebłagalnej, wyjaśnia, że Pan Jezus pragnie, abyśmy w swym życiu słuchali Jego słowa i wypełniali je	odkrywa, że Bóg, wyrzucając człowieka z raju, daje mu obietnicę – Dobrą Nowinę nazywa Boga miłością, która przebacza odkrywa, że Bóg w swoim miłosierdziu przebacza nam nasze grzechy wskazuje, że z ufnością może przystępować do spowiedzi, gdzie czeka na niego Jezus przebaczący
Wielbię Pana Jezusa	tłumaczy dlaczego Bogu należne jest uwielbienie opowiada o kompatybilności działania i słuchania Boga w życiu człowieka	wyjaśnia, czym jest modlitwa uwielbienia, odkrywa, że talenty mogą pomóc w uwielbianiu Boga i głoszeniu Dobrej Nowiny, wskazuje, że Maria uwielbia Jezusa poprzez słuchanie Jego słowa, a Marta poprzez posługę, wyjaśnia, co to znaczy współofiарowanie – współcierpienie, włączanie w Eucharystię własnych problemów	wskazuje w Pieśni Maryi fakty świadczące o wierności Boga wobec ludzi, Jego nieustannej troski o człowieka wskazuje, jak może uwielbiać Boga, wykorzystując otrzymane od Boga talenty, umiejętności, odkrywa, że Bóg oczekuje od nas postawy Marty i Marii – posługi drugiemu człowiekowi i kontemplacji słowa Bożego	odkrywa, że uwielbienie jest należne jedynie Bogu, odkrywa, że poprzez swoje wypowiedzi i działania uwielbia Boga wskazuje, co przeszkadza mu w skupieniu się na modlitwie uwielbienia wyjaśnia, że Msza Święta jest ofiarą Chrystusa i naszą, więc własne trudy i cierpienia możemy złożyć Bogu w ofierze wyjaśnia, że Eucharystia jest uwielbieniem Boga, wymienia sposoby oddawania czci Bogu	układa prostą modlitwę uwielbienia opowiada o spotkaniu Marii i Marty z Jezusem wskazuje na ofiarniczy charakter mszy świętej

Katechezy okolicznościowe	omawia istotę Triduum Paschalnego wyczerpująco omawia rolę i dary Ducha Świętego na podstawie wybranych fragmentów Pisma Świętego, wyjaśnia sens obchodów roku liturgicznego	odkrywa, że Jezus obmywa nogi swym uczniom, aby uświadomić im, że przychodzi na świat, aby służyć, układa według chronologii wydarzenia Wielkiego Tygodnia, wymienia części liturgii Wigilii Paschalnej: liturgia światła, liturgia słowa Bożego, liturgia chrzcielna, liturgia eucharystyczna wyjaśnia znaczenie pojęcia „miłosierdzie”, odpowiada na pytania dotyczące usłyszanych fragmentów Pisma Świętego dotyczące roli i darów Ducha Świętego	podaje przykłady służby drugiemu człowiekowi. odkrywa, że wypełniając wolę Boga, Pan Jezus przyjmuje na siebie mękę, śmierć krzyżową, aby dać ludziom życie wieczne, wyjaśnia, że podczas liturgii Wigilii Paschalnej przeżywamy wyprowadzenie nas z niewoli grzechu przez zmartwychwstałego Chrystusa, wyjaśnia jakie łaski daje Jezus tym, którzy z ufnością zwracają się do Niego odkrywa, że bez pomocy Ducha Świętego nie jesteśmy w stanie żyć w jedności z innymi, że Duch Święty ma moc pokonania naszego egoizmu	wskazuje sakramenty jako znak spotkania z Jezusem odkrywa, że Wielki Piątek jest jedynym dniem roku liturgicznego, w którym nie jest sprawowana Eucharystia, wymienia symbole (paschał, słowo Boże, chrzcielnica, chleb i wino w kielichu) odkrywa działanie Jezusa w swoim życiu z pomocą katechety modli się Koronką do miłosierdzia Bożego	opowiada o umyciu nóg przez Jezusa podczas Ostatniej Wieczerzy podaje, że przez swą mękę i śmierć na krzyżu Pan Jezus daje nam odkupienie grzechów wymienia symbole chrztu świętego i skutki jego przyjęcia wymienia Koronkę do miłosierdzia Bożego jako skuteczną modlitwę
---------------------------	--	--	---	---	---